Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

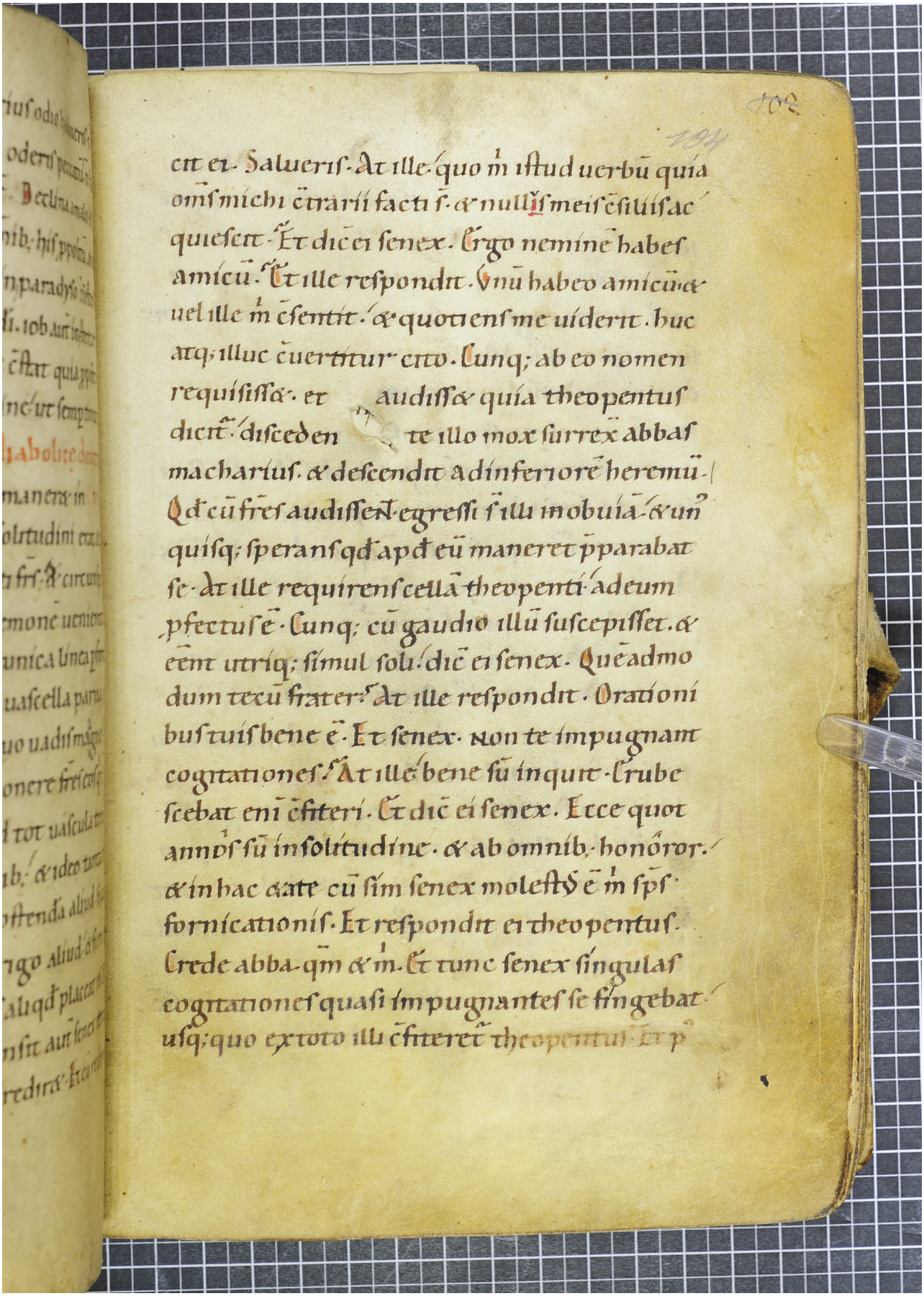

104 102

cit ei. Saluerisſ. At ille. quo m istud uerbū quia
omnes michi ctrarii facti ſ. & nullus meis cſiluisſ ac
quiescit. Et dicit ei ſenex. Ergo nemine habes
amicū. Et ille respondit. Vnū habeo amicū &
uel ille m cſentit. & quotiens me uidet. huc
atq; illuc cuertitur cito. Cunq; ab eo nomen
requisisſet. et audisſet quia theopentus
dicit. disceden te illo mox surrexit abbas
machariusſ. & descendit a dinferiore heremū.
Qd cū fres audisſent egressi ſ illi in obuia. & un
quisq; speranſ qd apd eū maneret pparabat
se. At ille requirens cellā theopenti. adeum
pfectus ē. Cunq; cū gaudio illū suscepisſet. &
cent utriq; simul soli. dic ei ſenex. Que admo
dum tecū frater. At ille respondit. Orationi
busſ tuis bene ē. Et ſenex. Non te impugnant
cogitationes. At ille bene sū inquit. Erube
scebat enī cſiteri. Et dic ei ſenex. Ecce quot
annos sū insolitudine. & ab omnib. honoror.
& in hac aate cū sim ſenex molestus ē m spſ
fornicationis. Et respondit ei theopentus.
Crede abba. qm & m. Et tunc ſenex ſingulas
cogitationes quasi impugnantes se fingebat
usq; quo ex toto illi cſiteret theopentus. Et p